

Czwartek 7 lipiec 2005

31. niepokoi się o kwestię, czy usługi potransakcyjne powinny mieścić się w kategorii usług świadczonych w interesie publicznym; nakłania Komisję do zapewnienia, by wszyscy uczestnicy świadczący te same usługi podlegali takim samym regulacjom;

32. uważa, że centralni dostawcy usług rozliczeniowych i rozrachunkowych powinni brać pod uwagę interesy użytkowników i w maksymalnym stopniu korzystać z konsultacji z użytkownikami i stosować przejrzyste struktury cenowe; zapewnić, by subsydiowanie między ich różnymi centralnymi usługami oraz usługami oferowanymi w ramach konkurencji z innymi uczestnikami rynku, w szczególności bankami — depozytariuszami było zerowe, jak to już ma miejsce w innych branżach; uważa, że użytkownicy powinni płacić jedynie za usługi, z których korzystają oraz posiadać jasny i nieskrępowany wybór dotyczący tego, u kogo mogą skorzystać z usług bankowych związanych z ich transakcjami; uznaje, że systemy rozliczeń papierów wartościowych w pieniądzu banku komercyjnego powinny oferować wybór co do tego, czy rozliczenie ma się odbyć w pieniądzu banku centralnego;

*

* *

33. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

P6_TA(2005)0302

Proces przystąpienia Bułgarii i Rumunii

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie procesu przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat Akcesyjny Bułgarii i Rumunii podpisany w dniu 25 kwietnia 2005 r.,
- uwzględniając postępy poczynione przez Bułgarię i Rumunię, które umożliwiły zakończenie negocjacji akcesyjnych, ale także potrzebę kontynuowania — zarówno przed, jak i po podpisaniu traktatu akcesyjnego — wysiłków zmierzających do uzupełnienia braków przedstawionych w sprawozdaniu Komisji o postęпах za 2004 r. oraz w ostatnich rezolucjach Parlamentu Europejskiego,
- uwzględniając wymianę korespondencji pomiędzy Przewodniczącym Parlamentu i Przewodniczącym Komisji dotyczącej pełnego zaangażowania Parlamentu Europejskiego we wszelkie decyzje dotyczące zastosowania którejkolwiek z klauzul ochronnych zawartych w traktacie akcesyjnym,
- uwzględniając fakt, że dorobek wspólnotowy będzie nadal rozbudowywany i będzie ulegał modyfikacjom aż do chwili przystąpienia Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej, zaplanowanego na 1 stycznia 2007 r. lub, w przypadku powołania się na klauzule ochronne zawarte w Traktacie Akcesyjnym, na 1 stycznia 2008 r.,
- uwzględniając fakt, że Rada i Komisja zezwalają obserwatorom z Bułgarii i Rumunii na uczestnictwo w części ich wewnętrznych procedur, stanowiące minimum gwarancji, że te dwa państwa będą co najmniej świadome działań legislacyjnych, które ich dotyczą,
- uwzględniając art. 103 ust. 4 Regulaminu;

1. podkreśla raz jeszcze, że będzie nadal uważnie śledził proces, który prowadzi Bułgarię i Rumunię do członkostwa, oraz wzywa Komisję, aby regularnie informowała Parlament na temat realizowania zobowiązań podjętych w traktacie akcesyjnym przez władze Bułgarii i Rumunii; podkreśla, że zatwierdzenie przez Parlament traktatów akcesyjnych było uwarunkowane pełnym włączeniem Parlamentu przez Radę i Komisję we wszystkie procesy decyzyjne w przypadku zastosowania klauzul ochronnych zawartych w traktacie akcesyjnym w kontekście przystąpienia Bułgarii i Rumunii;

2. podkreśla, że Parlament Europejski przyjął obserwatorów parlamentarnych z dziesięciu nowych Państw Członkowskich na cały okres od podpisania traktatu akcesyjnego do ich faktycznego i formalnego przystąpienia do Unii Europejskiej;

3. zauważa, że pomimo faktu, iż obecność obserwatorów była ograniczona w sensie realnego wpływu, środki te pozwoliły demokratycznie wybranym posłom z państw przystępujących nie tylko zapoznać się z procedurami Parlamentu Europejskiego, ale także śledzić z bliska faktyczne przyjmowanie prawodawstwa wspólnotowego;

Czwartek 7 lipiec 2005

4. podkreśla, że przyjazd obserwatorów z parlamentów Bułgarii i Rumunii, zgodnie z decyzją Konferencji Przewodniczących, może przyczynić się do lepszego przygotowania do pomyślnego przystąpienia do Unii Europejskiej, a w szczególności do zapewnienia, że podjęte podczas negocjacji zobowiązania są realizowane;
5. dlatego też popiera ostatnią decyzję Konferencji Przewodniczących z dnia 9 czerwca 2005 r., aby zaprosić parlamenty Bułgarii i Rumunii do wyznaczenia obserwatorów parlamentarnych i przyjąć ich począwszy od dnia 26 września 2005 r. aż do formalnego przystąpienia ich państw do UE;
6. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, a także rządowi i parlamentom Bułgarii i Rumunii.

P6_TA(2005)0303

Zimbabwe

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie Zimbabwe

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie sytuacji w Zimbabwe, w tym ostatnią z dnia 16 grudnia 2004 r.⁽¹⁾,
 - uwzględniając wspólne stanowisko Rady 2005/146/WPZiB z dnia 21 lutego 2005 r. przedłużające wspólne stanowisko 2004/161/WPZiB odnawiające środków ograniczających w odniesieniu do Zimbabwe⁽²⁾ i rozporządzenie Komisji (WE) nr 898/2005 z dnia 15 czerwca 2005 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 314/2004 dotyczące niektórych środków ograniczających w odniesieniu do Zimbabwe⁽³⁾,
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że dnia 19 maja 2005 r. reżim Mugabe nasilił ucisk obywateli Zimbabwe poprzez brutalne zniszczenie tysięcy domostw w Harare, Bulawayo i innych miastach w ramach tzw. operacji „Przywrócić porządek” (Operation Drive Out Rubbish), zakrojonej na tak szeroką skalę, że według szacunków ONZ ponad 200 000 osób pozostaje obecnie bez dachu nad głową i środków do życia, a także mając na uwadze fakt, że wiele z przesiedlonych w ramach operacji osób mieszka obecnie nad rzeką Mukluvisi, w warunkach sprzyjających rozprzestrzenianiu się chorób,
 - B. mając na uwadze, że osoby lojalne wobec Mugabe skupiły w swoich rękach władzę po sfałszowanych wyborach parlamentarnych z dnia 31 marca 2005 r., którym towarzyszyły środki nacisku i zastraszania i które nie spełniły akceptowanych przez społeczność międzynarodową standardów demokratycznych,
 - C. mając na uwadze spotkanie przywódców G8 w Gleneagles w dniach 6-8 lipca 2005 r. oraz fakt, że przewodnicząca G8 Wielka Brytania uznała pomoc dla Afryki za swój priorytet; mając na uwadze, że kampania Live8 zwróciła dodatkową uwagę na problemy Afryki, włączając w to potrzebę dobrego zarządzania,
 - D. mając na uwadze, że dnia 24 maja 2005 r. unijni ministrowie ds. rozwoju zgodzili się zwiększyć pomoc UE do poziomu 0,56 % dochodu narodowego brutto do roku 2010, w celu osiągnięcia poziomu 0,7 % w roku 2015, dążąc przez to do spełnienia Milenijnych Celów Rozwoju; mając na uwadze, że zwiększenie tej pomocy oznacza kwotę dodatkowych 20 mld EUR rocznie do roku 2010,
 - E. mając na uwadze fakt, że sama pomoc niewiele przyniesie Afryce, jeśli nie będzie jej towarzyszyć dobre zarządzanie, rządy prawa i poszanowanie praw człowieka, a także mając na uwadze fakt, że reakcja afrykańskich rządów na zdarzenia w Zimbabwe jest podstawowym wyznacznikiem ich zaangażowania w rozpowszechnianie tych wartości,
 - F. mając na uwadze fakt, że dawniej Zimbabwe dysponowało silną gospodarką, eksportowało żywność do innych państw afrykańskich i było w stanie wspierać swoich słabszych sąsiadów w przewyciężaniu przez nich trudności, a obecnie jest państwem słabym, z milionami obywateli uzależnionymi od pomocy żywnościowej dostarczanej przez wspólnotę międzynarodową,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2004)0112.

⁽²⁾ Dz.U. L 49 z 22.2.2005, str. 30.

⁽³⁾ Dz.U. L 153 z 16.6.2005, str. 9.